

Liturgický program

25.11. – 01.12.2019

Pondelok 25.11.	Zakončenie sviatku Vstupu Presvätej Bohorodičky do chrámu. Hieromučeník Klement Rímsky.	16. ⁴⁰ + Moleben k bl. M. D. Trčkovi
	† Jozef Danko (zádušná)	17. ⁰⁰
Utorok 26.11.	Náš prepodobný otec Alypius Stípnik.	17. ⁰⁰
	† Ján Račko	
Streda 27.11.	Svätý mučeník Jakub Perzský. Náš prepodobný otec Palladios.	17. ⁰⁰
	† Pavel Kurec (s panych.)	
Štvrtok 28.11.	Prepodobný mučeník Štefan Nový. Svätý mučeník Irenarch.	17. ⁰⁰
	† Michal, Michal, Anna z r. Barkociovej	
Zdržanlivosť od mäsa Piatok 29.11.	Svätý mučeník Paramon. Svätý mučeník Filumen.	17. ⁰⁰
Sobota 30.11.	Svätý a všehválny apoštol Andrej Prvopovolany.	7. ⁰⁰
	* Pavol, Eva, Šimon	
Nedeľa 01.12.	25. nedeľa po Päťdesiatnici. Svätý prorok Nahum.	+ Hencovce 8. ⁰⁰
	* farské spoločenstvo Zbierka: Charita II.	+ Nižný Hrabovec 10. ⁰⁰

Farský list

ROČNÍK 8
ČÍSLO 12

TÝŽDENNÍK FARSKEHO SPOLOČENSTVA V NIŽNOM HRABOVCI

Smrť, alebo život?

Kam sa ženie súčasné ľudstvo. Aké má priority? Žiaľ, sú iba hmotné. Sú nimi majetok, moc, peniaze, kariéra, sláva, či pôžičky. Avšak všetko toto jedného dňa skončí, pretože to, čo je spojené s hmotou môže byť iba dočasný charakter. Údelom hmoty je totiž dočasnosť a záhuba.

Ľudská námaha a ľudská sláva, stojace iba na čisto hmotnom úsilí sú preto vo vnútri prázdne a duté. Sú dychom vo vetre, sú poľnou trávou, ktorá tu dnes je, ale zajtra jej už niet. Tomuto, čisto hmotnému úsiliu však ľudia obetujú všetku svoju energiu, všetok svoj čas a všetko svoje snaženie. Ľudia vsadili na dočasný a preto ich vlastným osudom musí byť údel všetkého dočasného. Áno, môžu síce pritom zažiť chvíľkovú slávu, moc a vychutnať si rôzne pôžičky, ale to všetko nakoniec skončí zánikom a smrťou. Všetky diela ľudských rúk, vytvorené v čisto hmotnom snažení totiž už v samotnom zárodku nesú v sebe pečať zániku a smrti. Tieň smrti a zničenia dnes preto spočíva na všetkom, o čo ľudstvo usiluje.

Človek sa však vždy mal a má snažiť o to, čo je večné. Večné, trvalé a nepominuteľné! Človek mal a má pozdvihnúť svoj zrak od hmoty smerom nahor a usilovať o večné a nepominuteľné hodnoty ducha. Má usilovať o česťnosť, dobro, spravodlivosť, čistotu a ušľachtilosť. To sú hodnoty, hodné úsilia človeka! Má usilovať k Stvoriteľovi, ktorý je zdrojom a pôvodcom týchto večných a trvalých hodnôt. Hodnôt, ktoré stoja nad hmotnou a preto ich nemôže zasiahnuť nezvratný osud nevyhnutného zániku toho, čo je hmotné. Úsilie o vznešené a nepominuteľné hodnoty teda znamená život. Znamená väzbu so životom, kým úsilie iba o hodnoty hmotné a pominuteľné znamená smrť. Znamená väzbu s tým, čo je pominuteľné.

Ak človek postaví vo svojom živote na prvé miesto nepominuteľné a večné hodnoty ducha, potom všetko, čo bude jeho rukami vznikať a čo bude nimi formovať ponese pečať večnosti, trvácnosti a nepominuteľnosti. No a napokon aj konečným osudom takéhoto človeka bude život. Život v duchu, život ducha, ktorý prekonáva pominuteľnosť hmoty.

Vydáva: Farské spoločenstvo v Nižnom Hrabovci.
Pre vnútornú potrebu veriacych.
Príspevky a komentáre posielajte na:
nizny.hrabovec@grkatpo.sk
o. Miloš Baran: tel. číslo 0948 643 006
Príspevok 0,20€

Tomáš Halík: Cirkev by mala byť imunitným systémom spoločnosti

„Mnohí ľudia Cirkev opúšťajú. Neopúšťajú ju preto, že sa spreneveria Kristovi, ale to, že podoba kresťanstva, ktorú majú pred sebou, nie je dostatočne autentická, vierohodná,“ povedal nositeľ Templetonovej ceny, teológ a kňaz profesor Tomáš Halík počas prednášky na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity. „Mne sa zdá, že kresťanstvo zažíva

siestu. Možno sa má prebudiť do popoludnia kresťanstva a nabráť nový dych.“

Zaplnená aula teologickej fakulty v Bratislave si v utorok 19. novembra 2019 vypočula prednášku profesora Tomáša Halíka o troch ekleziologických modeloch Cirkvi.

Prvý model predstavuje Cirkev ako Boží ľud kráčajúci dejinami, ktorý ukazuje dynamiku a stály pohyb. Ľud – učeníci Krista – je stále ešte len na ceste a nie v cieli.

Druhým modelom je Cirkev ako škola kresťanskej múdrosti. Profesor Halík zdôraznil, že ľudia majú často razantné názory o náboženstve či viere, no bez akýchkoľvek poznatkov a skúseností. Nazýva to náboženským analfabetizmom, ktorý je viditeľný aj medzi kresťanmi samotnými. „Něcismus je najrozšírenejšie náboženstvo v našom priestore. Tu prichádza úloha teológov, aby interpretovali, čo je to „niečo“. Farnosti či fakulty by mali byť školami kresťanskej múdrosti, kde sa bude hľadať pravda. Cieľom by mali byť tri veľké kresťanské cnosti: viera, nádej a láska. Viera je určitý existenciálny postoj, ktorý má svoju etickú či intelektuálnu stránku.“

Napokon je tu tretí ekleziologický model, ktorý často uvádza aj pápež František: Cirkev ako poľná nemocnica. Podľa Halíka sa takáto Cirkev neizoluje od okolitého sveta, ale neváha obväzovať rany. „Poľná nemocnica by mala robiť diagnostiku, prevenciu, terapiu a rekonvalescenciu. Cirkev by mala byť imunitným systémom spoločnosti. Každý máme v sebe zhubné bunky, ale imunitný systém je na to, aby nás ochránil. K tomu náleží pred-evanjelizácia: snažiť sa o prirodzené hodnoty v spoločnosti ako vernosť či solidarita. K tomu nepotrebujeme zbožnú rétoriku, ale ide o praktické kresťanstvo,“ vyhlásil prof. T. Halík.

<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20191120028>

Stránka deťom

Nájdí 5 rozdielov.

